

givne for Universitetet og Kommunitetet, ville De se, at der udtrykkeligt i disse siges, at Kongen garanterer disse Stiftelser de Giendele, hvoraf de nu ere i Besiddelse, og naar man altsaa tænker paa at lægge det Altsammen ind i en fælles Fond, forekommer det Flertallet at være en saa væsentlig Forandring i disse Instituters Stilling, at dette ikke bør ske uden ved en særlig Lov, og at det ikke kan ske administrativt og ikke bør ske paa den aarlige Finanslov, fordi organisatoriske Love ikke bør forandres ved en Finanslov. Men hørtset nu fra denne Betragtning, saa har Flertallet saa meget hellere kunnet anbefale Thinget, at gaa ind paa det foreliggende Lovforslag uforandret, fordi Flertallet til denne Lov knytter et Haab om, at den vil aabne Udgang til en mere liberal Anvendelse af de Midler, som navnlig fra Kommunitetet ville indflyde i den fælles Fond. Det lader sig ikke benegte, at dengang Kommunitetet blev stiftet, vare de Bete, ad hvilke man kunde opnaa Dannelse, og de Bete, ad hvilke Oplysningen i det Hele søgte, andre end de, der nu ere tilgængelige; og der turde derfor vel være Anledning til at bygge videre i Henseende til en Forandring særlig af Kommunitetets oprindelige Formaal og Anvendelse, bygge videre i den Retning, at man lader de Goder, som Kommunitetet yder, tilflyde en større Kreds, en mere udvidet Kreds end den, for hvilke disse Goder hidtil ifølge Fundatsen har været tilgængelige. Det vil maasse i saa Henseende være tilstrækkeligt for Eiden at henvide til det Duffelige i, at navnlig Examinander paa den polytekniske Lærestanstalt i Henseende til Udgang til Kommunitetets Goder, i Henseende til Udgang til Understøttelse under deres Studier, forsaavidt de dertil maatte være trængende, i en høiere Grad end hidtil, maatte blive stillede lige med de egentlig akademiske Borgere. Der turde være saameget mere Anledning dertil, som der under de nuværende Forhold vist ikke, i alt Fald efter min Anskuelse, er nogen sær Opfordring til, at opmuntre til det egentlige Embedsstudium ved Universitetet, og at man meget mere kunde ønske at lede nogle af de Kræfter, som der søge deres Uddannelse, hen til at gjøre deres Evner frugtbringende i det prak-

tiske Liv, og dertil er efter min Overbevisning den polytekniske Lærestanstalt netop en passende Bøi. Det har af Flertallet været paatænkt at stille bestemte Vædringsforslag i den af mig antydede Retning til det foreliggende Lovforslag. Flertallet har imidlertid, i alt Fald for Eiden, opgivet dette, idet det har erkjendt, at hele dette Spørgsmaal trænger til en alvorligere Overveelse, til en Underhandling med de Myndigheder, som nærmest maatte være kaldede til at ytre sig over hele dette Spørgsmaal, og Flertallet har derfor saameget mere kunnet undlade at stille bestemte Vædringsforslag i den Retning, som det har Grund til at haabe, at den høitærede Minister, i alt Fald i det Væsentlige, deler den Tanke, som jeg her har tilladt mig at være Tolk for. Jeg kan derfor, hvad dette Lovforslag angaar, slutte med den Udtalelse, som jeg begyndte med, nemlig at skjøndt Flertallet ikke kan opfatte det foreliggende Lovforslag paa anden Maade, end at det virkelig med Rette kan kaldes et uskyldigt, saa ser dog Flertallet deri et ikke ganske betydningsløst Skridt hen ad den Bøi, som Flertallet ønsker, at man ved Benyttelsen af denne Fond maatte komme ind paa. Da jeg har Ordet, turde det maasse være mig tilladt endnu at tilføie et Par Ord til den Del af Budgettet, der nærmest ligger for til Behandling i Dieblirket. Den ærede Ordfører omtalte en Genstilling fra Udvalget i Betænkningen, der gik ud paa at anbefale den høitærede Minister at drage Omsorg for, at Museerne, og da særlig det zoologiske Museum, bleve holdte aabne til næste Sommer hver Dag i Udstillingstiden. Jeg vilde gjerne benytte denne Leilighed til at udføre denne Tanke lidt videre og vilde meget anbefale, og jeg haaber i saa Henseende at kunne vinde Tilslutning her af Thingets store Flertal i at udtale det Ønske, at de rige Samlinger, deriblandt ogsaa den rige Samling, hvorom der her er Tale, i en høiere Grad, end hidtil er Tilfældet, maa blive tilgængelige for det store Publikum. Jeg tror, at der er Intet, der i den Grad er belærende, ogsaa for de mindre heldigt Stillede i Samfundet, end netop en jevnlig og hyppig Udgang til og Veiledning paa de rige Samlinger, vi have. Jeg tror, at disse ikke alene